

вш вѣчниш да се почтатъ, и да наслѣдатъ вѣчны тѣ добрыни: а грѣшии тѣ вѣчниш да бѣдатъ мѣчими. Сѣкой ще премышлѧва, како вѣкѣтъ ще даде праѣдномъ сѣдїи, или дѣбѣръ или зѣлъ: защо всички тѣ человѣцы ще предстанатъ созѣдѣла та си, или добры, или злы.

Силы тѣ небесны ще се подвигнатъ, и всички тѣ твари со страхъ и трепетъ ще се свѣржатъ, небо то, и земля та, и преисподнѧ: и всакъ изыска ще мѣ се исповѣда, и ще исповѣда з ногоба, що идѣ да сѣди, защо то є сидїѧ праѣдній, крѣпкій, и творецъ на всички тѣ твари. Тога со страхъ и оужасъ ще дѣйдатъ аѣгели, архагели, престоли, власти, начала, Гѣствія, многоочити, шестокорилати, херувими же, и серафими съ крѣпостю взываки, ст҃, ст҃, ст҃ Гѣ Саваѡдъ Вседержитель, исполнъ небо и земля славы єгѡ. И ще се юкрые царь царствующихъ, и Гѣ Господсткѹющихъ, и сидїѧ нелицемѣрный, и сидїѧ, кой то юдака праѣдно то возвѣданіе сѣкомъ, и кой то седи на престолѣ страшенья и прекозненіе. И всака плѣть, сирѣчь всѣкій человѣкъ земный ще види лицо то нѣгово со страхъ и боазъ вѣлика и праѣденіе и юдѣніе.

Тога ще се приведе синь погибелный, сирѣчь дїаколъ со свой тѣ вѣсове, и со свой тѣ слуги, и юдѣгели люты и напрасны ще се предадатъ огню негасимомъ, и чёрвию недыспаємомъ, и тмѣ кромѣшній, а єврѣйскій соборъ ще го види во образѣ человѣческій, каквото се самъ мѣви юдѣстыя дѣкви съ плѣтию, и каквото тога распнаха: и ще ѹмѣ покаже ізвѣти тѣ на свой тѣ рѣчи и нозе, и ребра та свой проводены съ копиѣ, и главата, коло то вѣнчаха съ тѣни: и честный а крестъ, и съ ёдна речь да рече, всичко ще види йудейскій соборъ: и ще возвѣдаатъ, и ще се восплачатъ, каквото рече пророкъ: Коззрѣтъ наинъ, єгоже проводѣша: (зѣ. ві. и Іоан. չ.6.) и нѣма никой да ѹмѣ помага, или да ги мильва: защо то се не покалѣха, нисе обурнаха юдѣлѣвый а свой путь: и ще побѣдатъ ти во вѣчна мѣка съ вѣсовете и съ дїаколы тѣ.

После ще соберѣ всички тѣ изыщи, каквото що говори Матдѣй благовѣстника, а напаче самъ Гѣ въ єнагелѣ то: єгда же прїдеть синь человѣческій во славѣ своїй, и соберѣтъ прѣдъ нимъ вси изыщи, и разложитъ дрѣгъ юдѣга, и когоже пастырь разложитъ ѿкци юдѣзлици: и поставитъ оубѡвъ ѿкци юдѣснѹ себѣ, а козлица ѿшѣюю. Тогда речетъ сѣмимъ юдѣснѹ єгѡ: Прїидите благословеніи юдѣа моегѡ, наслѣдуйте оугодованное вѣмъ царство юдѣа мѣра. Прїидите пророки, кой то заради моѣ то ѹме выдохте гоними: Прїидите патріарси, кой то ми се покорихте прѣждѣ царствія моегѡ: Прїидите аѣли, кой то злострадахте съ мене въ моѣ то вочековѣченіе, и въ благовѣствованіе то: Прїидите мѣченици, кой то ми ѹсповѣдахте прѣдъ мѣчители, и многи мѣки и томлѣнія претерпѣхте: Прїидите сващенноначальници, кой то стѣ ми слѣжили непорочниш денѧ и ноцѧ, и кой то стѣ моѣ то честнѣ тѣло, и моя та крѣвь жрѣли всѣкій дѣнь: Прїидите преподобни, кой то стѣ се постѣли въ горы тѣ и пещеры